

XIV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hs2 ,2-5)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Kui Issand minuga rääkis, tuli minusse Vaim, kes tõstis mu jalule ja ma kuulsin teda, kes ta minuga rääkis ja ütles: “Inimesepoeg, ma läkitan sind Iisraeli laste juurde, mässaja rahva juurde, kes on mulle vastu pannud. Nemad ja nende vanemad on minu vastu üles astunud kuni tänase päevani ning nende poegadel on jultunud näod ja paadunud südamed. Nende juurde läkitan ma sind ja sina pead neile ütleva: Nii ütleb Issand, ütleb hoolimata sellest, kas nad mind kuulavad või mitte, sest nad on mässaja rahvas. Siiski peavad nad teadma, et nende keskel on olnud prohvet.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps123 ,1-2 3-4)

R: Issand, meie silmad vaatavad Sinu poole.

Ma tõstan oma silmad sinu poole, kes sa oled taevas.

Nii nagu sulaste silmad jälgivad oma isanda kätt,
nagu ümmardaja silmad on oma emanda käe poole,
nõnda on meie silmad Issanda, meie Jumala poole
kuni tema meile armu heidab.

R:

Ole meile armuline, Issand, ole meile armuline,
sest kaua oleme pidanud taluma oma ärapõlatust,
ja meie hingele on küllalt saanud
ülbete pilgetest ja halvaksparust.

R:

(Teine lugemine 2Ko12 ,7-10)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, selleks, et ma mulle osaksaanud suurte ilmutuste pärast kõrgiks ei läheks, on okas minu ihusse antud, saatana ingel mind rusikaga lööma. Ma olen selle pärast kolm korda Issandat palunud, et see mu rahule jätaks. Aga tema ütles mulle: “Sulle peab minu armust küllalt saama, sest just

nõtruse kaudu näitab vägi end täiel määral.”

Nii kiitlen ma pigemini oma nõtrusest, et Kristuse vägi elaks minu sees. Sellepärast on minu rõõm nõtruses ja haavamistes, hädades, tagakiusamistes ja hirmudes, mida ma kannan Kristuse pärast, sest just siis, kui ma olen nõder, olen vägev.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ap 16,14b)

Halleluuja. Issand, ava meie süda
ja lase meil vastu võtta sinu Sõna. Halleluuja.

(Evangeelium Mk6 ,1-6a)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus oma kodukohta ja tema jüngrid ühes temaga. Kui hingamispäev kätte jõudis, hakkas Jeesus sünagoogis õpetama. Ja paljud, kes teda kuulsid, olid hämmastunud: “Kust on temale see kõik tulnud ja mis tarkus on see, mis temale on antud, nii et vägevad teod sünnivad tema käte läbi? Kas pole ta siis seesama puussepp, Maarja poeg, Jaakobuse, Joosese, Juuda ja Siimoni vend? Ja kas tema õed ei ela kõik meie juures?” Ning nad põlgasid tema ära.

Aga Jeesus ütles neile: “Prohvet pole kuskil vähem austatud kui oma kodukohas, oma sugulaste keskel ja omas kodus.” Ja tema ei saanud seal teha ühtegi vägevat tegu. Ainult mõnedele haigetele pani ta käed peale ja tegi nad terveks. Ning tema pani imeks nende uskmatust.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kes jõuaks üles lugeda kõiki petuskeeme, millega inimestelt on kunagi raha välja meelitatud. Investeeringud, mille tuluprotsenti reklaamitakse nii kõrgena, et päris elus ei saaks keegi isegi narkootikumide või relvade müügiga teenida nii suurt kasumit. Petukõned, milles esinetakse pangatöötajana ja nõutakse panga rekvisiite ja salasõnu. Niinimetatud “nigeeria kirjad”, milles teatatakse senitundmatu sugulase miljonitesse ulatuvast pärandusest, mille kättesaamiseks tuleb ainult mõnituhat eurot otsekohe üle kanda. Soliidsete firmade nimel saadetud elektronkirjad, mille manuse avamisel nakatub arvuti viirusega, andmed võetakse pantvangi või kogu süsteem zombistub ja hakkab tööle kurjategijate huvides. Kes suudaks kõiki võimalusi üles lugeda, mida kuritegelik mõistus on sünnitanud.

Õeldakse küll, et valel on lühikesed jalad, kuid kahjuks võib ka maine elu osutada sama lühikeseks.

Nii ei tohi me kaotada valvsust, et me ei laseks end petta, et me alati mõtleksime enne järele, kui me midagi teeme, millegagi nõustume või kellegi mesijuttu usume.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kord tõi õpetaja ühes käitumishäiretega laste koolis üht poissi teistele eeskujuks ning kiitis tema tarkust ja häid hindeid. Vahetunni ajal surusid teised selle poisi nurka ja urisesid: “Ah et sina oled meil nüüd see tarkpea ja õpetaja lemmik!”, ning nad tagusid teda rusikaga neerudesse. Kui te ei tea, miks just neerudesse, siis esiteks sellepärast, et see on hästi valus ja teiseks, enamasti ei jää sellest mingeid nähtavaid jälgi.

Kes nimetatud tegelastest antud loos oli tark ja kes mitte? Üks, kes kindlasti ei olnud tark, oli õpetaja, kes ei näinud ette, kuidas raske saatuse või ajuvea tõttu kiskjalikult mõtlevad lapsed käituvad. Poiss, keda eeskujuks toodi, võis olla tark, kuid võis ka olla lihtsalt sõnakuulelikum ja võibolla teistest natuke andekam. Need aga, kes antud olukorras oma rikutud loomuse kohaselt niiõelda kõige targemini käitusid, olid just pahad poisid, sest nemad viisid oma tahtmise läbi. Kui too eeskujulik poiss oleks läinud kaebama, poleks tal mingit tõestust, et teda löödi, ja teised ei tunnistaks kindasti oma tegu. Nii et edaspidi, kui see laps oli tõesti tark, siis rohkem ta enam selles koolis häid hindeid ei saanud.

Sarnast mängu võime jälgida ka tänases evangeeliumis mainitud sündmuse käigus. See, millega Jeesus oma kodulinna rahva jahmatama pani, polnud mitte niivõrd tarkus, kuivõrd just vastuvaidlemist välistav vaimujõud, mis tema etteastest kiirgas. Tunnistati ju teisalgi, et Jeesus rääkis nii nagu see, kellel on meelevald, mitte nii nagu kirjatundjad (Mt 7,29). Eriti selgelt joonistus massipsühhoos välja siis, kui Jeesus hiljem teist korda oma kodulinna külastas. Kui rahvas kuulis tema suust ridamisi etteheiteid, siis oli austus tema vastu äkki kadunud. Nad ajasid ta linnast välja ja tahtsid kaljuservalt alla tõugata, aga tema pöördus ja kõndis lihtsalt nende vahelt läbi ning läks oma teed. (Lk 4, 24 jj)

Sisuliselt jäi Jeesusest tema kodulinna rahvale mulje, et ta on kas tõesti messias, või siis hullumeelne, kes on mestis vägevate kurjade vaimudega – nii et ühel või teisel põhjusel ei julgenud keegi tema külge kätt panna. Tema tarkusele aga pöörati vaevalt tähelepanu, kui ta viitas kahele ebaneeldivale, kuid üldteada tõsiasjale: Eelijat ei läkitatud tõesti kellegi teise juurde kui vaid Sareptasse Siidonimaal ühe lesknaise juurde, kelle ta imevael päästis. Ja palju oli pidalitõbiseid Iisraelis prohvet Eliisa ajal, ent keegi neist ei saanud puhtaks kui vaid süürlane Naaman. (vrld. Lk 4,26). Samas polnud selleski midagi imelikku, et Jeesus oma kodulinna rahvast manitses ja hurjutas – seda olid ju teinud kõik prohvetid.

Armsad õed ja vennad, tarkus ei ole midagi selget ja ühemõttelist. Vahel väljendub see jõus ja otsustavuses, vahel paindlikkuses ja järeleandlikkuses, vahel isegi osavates jänesehaakides. Kuid tõelisel tarkusel on siiski üks äravahetamatu omadus: tarkus on mõtteskeem, mille abil suudetakse saavutada midagi head – midagi head võimalikult paljudele, mis jääb püsima võimalikult kauaks, soovitatavalt igaveseks. Ärgem seda kunagi unustagem. Aamen.